

Το χρυσόψαρο (Το κοροϊδάκι της δεσποινίδος) - Ντίνος Ηλιόπουλος, Τζένη Καρέζη

Η **Τζένη Καρέζη** (ως **Ευγενία Καρπούζη**) γεννήθηκε στην Αθήνα, στις 12 Ιανουαρίου 1934 και πέθανε στις 26 Ιουλίου 1992. Ήταν μία από τις δημοφιλέστερες Ελληνίδες ηθοποιούς του θεάτρου και του κινηματογράφου.

Ο πατέρας της, Κωνσταντίνος Καρπούζης, ήταν γυμνασιάρχης και η μητέρα της, Θεώνη Καρπούζη, δασκάλα. Πέρασε τα σχολικά της χρόνια πρώτα στην Θεσσαλονίκη, εσωτερική στο Γαλλικό σχολείο Καλογραιών, και κατόπιν στην Αθήνα, στην Ελληνογαλλική Σχολή «Άγιος Ιωσήφ». Αποφοίτησε το 1951. Την ίδια χρονιά και κατανικώντας τις αντιρρήσεις του οικογενειακού της περιβάλλοντος περνά τις εξετάσεις και εισάγεται στην Δραματική σχολή του Εθνικού θεάτρου, από την οποία αποφοιτά το 1954.

Τον Οκτώβριο του 1954 κάνει την πρώτη της εμφάνιση στο θέατρο, στο έργο «Ωραία Ελένη», δίπλα στην Μελίνα Μερκούρη και τον Βασίλη Διαμαντόπουλο. Σχεδόν ταυτόχρονα, το 1955 εμφανίζεται και στην πρώτη κινηματογραφική της ταινία, σαν πρωταγωνίστρια μάλιστα, στην ταινία *Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο*. Στο Εθνικό θέατρο θα μείνει μέχρι το 1959. Από το 1960 θα στραφεί στο ελεύθερο θέατρο, συγκροτώντας θιάσους με όλα σχεδόν τα διάσημα ονόματα του ελληνικού θεάτρου. Από το 1968 και μέχρι το θάνατό της θα συνεργαστεί αποκλειστικά με τον ηθοποιό και σύζυγό της Κώστα Καζάκο.

Το τραγούδι από τη ταινία "Το κοροϊδάκι της δεσποινίδος". Ντίνος Ηλιόπουλος, Τζένη Καρέζη
Χρυσόψαρο

Στίχοι-Μουσική: Μάνος Χατζηδάκις

Ένα χρυσόψαρο μέσα στη γυάλα
και μια γατούλα μούρλια θηλυκό
πρασινομάτα και κοκκινομάλλα
αρχίσαν ένα παιχνιδάκι ερωτικό

Η γάτα λέει για δεσ το κοροϊδάκι
επίστεψε ότι εγώ το αγαπώ
Μα λέει και το κουτό χρυσοψαράκι
τι κούνια που σε κούναγε πωπωπω!

Κι αν σ αγαπώ δε θα σου το πω
το χω για κακό να μην έχω μυστικό
κι αν σ αγαπώ δε θα σ αγαπώ
αν θα σου το πω ότι έχω μυστικό

Μα παίξε παίξε το ίδιο παιχνιδάκι
νιώθει η γατούλα έρωτα κρυφό
και γίνηκε αυτή το κοροϊδάκι
κι ατσίδα έγινε το ψάρι το χρυσό

αυτά τα λέει ένα τραγουδάκι
που τραγουδιέται σ εύθυμο σκοπό
αντί να φάει η γάτα το ψαράκι
το ψάρι τρώει τη γατούλα π αγαπώ

Η Τζένη Καρέζη δεν ήταν τραγουδίστρια, ούτε φιλοδοξούσε να είναι. Είχε τη σωστή φωνή που οφείλει να έχει κάθε ηθοποιός. Ευτύχησε βέβαια να έχει δάσκαλο το μεγάλο Δημήτρη Ροντήρη που απαιτούσε από τους μαθητές του να καλλιεργούν τη φωνή τους και να ανακαλύπτουν τη μουσικότητα της γλώσσας μας. Η Τζένη Καρέζη ήταν από τις λίγες ηθοποιούς της γενιάς της που απέφευγε -όσο ήταν δυνατόν- να ερμηνεύει τραγούδια. Όσες φορές το έκανε ήταν επειδή το απαιτούσε ο ρόλος της. Δεν ήθελε να νοθεύσει την ηθοποιό με την τραγουδίστρια. Ερμήνευσε συνταρακτικά τα τραγούδια που τις χάρισαν μέσα από το ρόλο της, τα έκανε στοιχείο του χαρακτήρα που ενσάρκωνε. Γι' αυτό και τα λίγα τραγούδια που είπε παραμένουν ερμηνευτικά κατορθώματα συναρτημένα, σχεδόν πάντα, με το ρόλο.

Source URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1667#comment-0>